

ನನೆಚಿನ ಚಿತ್ರ

‘ಹಾಗಾದ್ದೆ ಪೆಸ್ಸನ್ ತಕ್ಕುಳ್ಳಿದ್ಲು?’ ಅಂತ ನಾನು ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದೆ. ‘ಹೇ... ಹೇ...’ ಅಂತ ನಕ್ಕ ಮುಂದೆ ನಡೆದೆ.

ಈ ರೀತಿ, ಕುಕ್ಕರಹಳ್ಳಿ ಕೆರೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಡನಾಟದಿಂದ ನಾನು ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ಹಲವು ಮುಖಿಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆರೆ ನನ್ನ ಕಪ್ಪಗಳಿಗೆ ಸಾಂತುನ ನೀಡಿದೆ; ಮನಸ್ಸಿನ ನೋವಾಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀತಿಯ ಲೇಪನ ನೀಡಿದೆ; ಏಕಾಂಗಿನಕ್ಕೆ ಗೇರೆಯನಾಗಿ ಬಂದು ಬೇಸರವನ್ನು ಹೊಡೆದೊಡಿದೆ; ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬ್ರೌ ಶ್ರೀತಿ ಹುದುರುವಲೆ ಮಾಡಿದೆ; ಜೀವನದ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕು ಅನೇಕಾನೇಕ ಜನರ ಗುಣಸ್ವಭಾವಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿದೆ; ಮನಸ್ಸು ವಿಷಣ್ಣವಾದಾಗ ಜೀವನೋತ್ತಮ ಹವನ್ನು ತಂಬಿದೆ; ನನ್ನ ಉರವಣಿಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಬೆಂಬಲವಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಬಂದು ವೀರವಂದರೆ ನಾನು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸಿದ ಪಾತ್ರಗಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮನದಢಿಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೂ ನೀರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಸಮೂಹದಿಂದ, ಗಿಡಮರಗಳ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ವೈಭವದಿಂದ ಹೂಡಿ, ನೋಡುಗಳಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಅಶ್ರೀಯ ತಾಳಿವಾಗಿದ್ದ ಕೆರೆ ಇಂದು ಜನಂಗುಳಿಯ ವ್ಯಾಯಾಮದ ತಾಳಿವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿ, ವ್ಯಾಪಾರಿಕರಣದತ್ತ ಕ್ರಮೇಣ ಹೆಚ್ಚೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕಿದೆ. ಕುಡಿಯುವದಕ್ಕಿರಲಿ, ಕೆರೆ ನಿರಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಕಾಲುಮುಖ ತೊಳಿಯುವದಕ್ಕೂ ಆಗದಮ್ಮ ಬಗ್ಗಡ ಕಟ್ಟಿದೆ. ಹಸಿರು ಸಂಪತ್ತು ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬುಲ್ಳೊರ್ಜಾಗಳು ಮತ್ತು ಜೀವಿ ವಾಹನಗಳು ಕೆರೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಓಡಾಡಿದರೆ ಅದು ಕೆರೆಯ ಧೂಂಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಲ್ಲ. ಇಂದು ಮನಸ್ಸಿಗಿಂತ ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಬರುತ್ತಿದೆ. ನಿಜ ಶರೀರ ಇದ್ದರೆ ತಾನೆ ನಮ್ಮ ಸಂಪರ್ಕ ಈ ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ? ಹಾಗೆಯೇ, ಸ್ವಾಸ್ಥ ವಾತಾವರಣವಿದ್ದರೆ ತಾನೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಸ್ಥ ಮನಸ್ಸು? ಈ ಎರಡೂ ಸ್ವಾಸ್ಥಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ, ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಇರುವ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ವಿಜ್ಞರಿಕೆಯಿಂದ ಬಳಸಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನವರಿಗೂ ಕೇಡುಗೊಯಾಗಿ ನೀಡಬೇಕು. ಸ್ವಭಾವಿಸಿದ್ದವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸಂಪತ್ತುನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ನಾವು ಪೂರ್ವಾಗಾಮಿಯಾಗಿ ಸಾಗಬೇಕಿದೆ. ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತ ಮತ್ತು ಜೀವಜಾಲಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿರುವ ಕುಕ್ಕರಹಳ್ಳಿ ಕೆರೆಯನ್ನು ಅದರೆಲ್ಲ ನೈಸ್‌ಗಿರ್ ಸೌಂದರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಕಾಪಾಡಬೇಕಾದುದು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜಾವಂತ ನಾಗರಿಕರ ನೈಸಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೆಂಬುದು ಸ್ವಯಂವೇದ್ಯವಾದಾಗ, ಹೊಸ ಬೆಂತನೆಯ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ತಾನಾಗಿಯೇ ಚಿಮ್ಮತ್ತುದೆ ಎಂದು ನಾವಾದರೂ ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಮಾನವಕೊಂಡಿಯ ನಿರಂತರತೆಗೆ ಇದೊಂದು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ನಡೆಯೇ ಹೌದು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಕುಕ್ಕರಹಳ್ಳಿ ಕೆರೆ ಎಲ್ಲವಿಗೂ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಉಳಿಯಲ್ಲಿ; ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ನೆಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲ, ಜಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಾ ಈ ಉರಹಕ್ಕೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹೊರೆಯಾಲ ದೊರೆಸ್ತಾಮಿ

ಓಮರಾಜನಗರದ ಗುಂಡುಪೆಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಹೊರೆಯಾಲ ಗ್ರಾಮದವರು. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿಧಾಲ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿರ್ದರು. ಒಂಬತ್ತು ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು, ಮೂರು ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳು, ಮೂರು ಕಾದಂಬರಿಗಳು, 15 ನಾಟಕಗಳು, ಐದು ಜನವರ್ದನಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಈವರೆಗೆ 56 ಕೃಗಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಬಯಲು’ ಕಾದಂಬರಿ ಚಲನಸಹಿತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿ.